MĂRTURISIRE

Dumnezeul meu – Dumnezeu al
luminii înțelepte și al
umbrei celei drepte – Dumnezeu al
izvoarelor nešovăitoare – aflate mereu cu
toate șoaptele
pline – la porțile grele-ale
pământului – atotcercetătoare

Dumnezeul meu începe din
mânăstirea pădurilor – unde
cercetează copitele inorogului și
solzii orbitori ai lemùrilor - începe din fâlfâirile
vultùrilor – din cremenea și
fulgerările rodnice ale
munților – din copacul cu păsări cel
trainic - din
înalt și din
tainic

Dumnezeul meu – Dumnezeu al
nunții între soare și lună – al
cântecului de strună – dar și al
dezbătutului sfat al
mumelor – al giuvaierelor zării și-al
adâncului mării – al drumului și-al
drumelor - al smaraldului
frunții și al dogorilor potolite-n
iubire și-n glăsuire de
aștri

Dumnezeul meu nu mi se arată între
trăsnet și spaimă – nici nu mă
suduie – nici nu-mi ia din haină – ci șade noaptea în
mijlocul lacului - și privește – fermecat și
pe gânduri - cum
lebăda unduie

Dumnezeul meu – Cel Care nu mă vrea
vierme ori tină – ci mă ridică
în slava Sa lină - și frate
îmi spune – întru toate cele
orânduite și bune

Dumnezeul meu nu mă vrea rob de pe
alt mal – ci doar să sorb – din când în
când – dimpreună cu El – din
Potirul Graal

Dumnezeul meu nu are sânge pe
mâini - și nici prejurul Lui nu e
privegheat de câini: Dumnezeul meu
este mai înalt decât visul – mai
împăcat decât paradisul

Dumnezeul meu este
harnic în lemn cioplitor: năzuiește
astfel – spre inimă – spre
foc – spre alean și spre
dor - și mă ia lângă El – să-i fiu
în răstimpuri – deșteptat
ajutor

Doamne – cu Tine dimpreună
trudesc până la focurile de
seară – iar mâine dimineață
tot ce-am început azi – vom continua
cu împreună-bucurie – cu ochii împrospătați și
treziți de apa vie
iară
***

SONET EXASPERAT

umil se pierd în pulberi omeniri
din când în când – o rază minunată
smulge și izbăvește printre miri
un fir de colb al lui „a fost odată”

pe-o creangă sui înalt spre Dumnezeu
pe alta mă scobor între suspine:
la mijloc de cântar – oar' cine-s eu?
...stejari foșnesc – tot între rău și bine...

dungat pușcăriaș mă plimb prin lume
purtând stigmatele amestecat
...decât să-ntreb și nimeni nu mă-ndrume

mai bine-s ucenic la fulgerat:
să scaperi – nu te-opri din făptuire
și nici s-alegi: ori crimă – ori iubire!
***

Adrian Botez